



Aydın ƏLİYEV,
Hüquq və İnsan Haqları İnstitutunun
böyük elmi işçisi,
hüquq üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
aydin.vk@gmail.com

HƏRBİ QULLUQÇULARIN HÜQUQLARININ MƏHKƏMƏDƏ MÜDAFİƏSİNİN BƏZİ XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Açar sözlər: hərbi qulluqçu, müdafiə hüququ, hüquqi yardım.

Key words: soldier, right of defense, legal assistance.

Ключевые слова: военнослужащий, право на защиту, правовая помощь.

Hərbi qulluqçuların hüquqlarının və qanuni maraqlarının məhkəmədə müdafiəsi mülki və cinayət mühakimə icraatı qaydalarında həyata keçirilir.

Mülki mühakimə icraatı qanunçuluq, ədalət mühakiməsinin ancaq məhkəmə tərəfindən həyata keçirilməsi, hamının qanun və məhkəmə qarşısında bərabərliyi, hakimlərin müstəqilliyi, ədalət mühakiməsinin çəkişmə, tərəflərin bərabərliyi və faktlar əsasında həyata keçirilməsi, məhkəmə baxışının aşkarlığı prinsiplərinə əsaslanır.

Hərbi qulluqçuların hüquqlarının mülki mühakimə icraatında müdafiəsi həlli tələb olunan məsələnin mahiyyətindən asılı olaraq iki qrupa bölünə bilər. Hərbi qulluqçu özünün hərbi xidmətlə bağlı olmayan subyektiv hüquqlarını istənilən vətəndaş kimi, məhkəmədə müdafiə edərək nikahın pozulması və ümumi əmlakın bölünməsi, borcun alınması, şərəf və ləyaqətin qorunması və digər məsələlər üzrə iddia tələbi ilə məhkəməyə müraciət edə bilər. Hərbi qulluqçunun hüquqlarının bu şəkildə müdafiəsi demək olar ki, dövlət orqanları tərəfindən şübhə altına alınmamış, həmin hüquqların həyata keçirilməsinə maneələr törədilməmişdir. Lakin son dövrlərdə hərbi qulluqçu tərəfindən hərbi idarəetmə orqanlarının və onların vəzifəli şəxslərinin hərəkət və hərəkətsizliyindən

məhkəməyə şikayət verməsi qadağan olunurdu. Belə hərəkətlərdən ancaq hərbi-inzibati qaydada, yəni «komanda üzrə» şikayət verilməsi nəzərdə tutulurdu.

Ancaq Azərbaycan Respublikası müstəqillik əldə etdikdən, «Hərbi qulluqçuların statusu haqqında» Azərbaycan Respublikası Qanunu və Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası qəbul edildikdən sonra hərbi qulluqçular hərbi xidmətlə bağlı olan subyektiv hüquqlarını və qanuni maraqlarını da məhkəmədə müdafiə etmək imkanı əldə etdilər.

Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasının 26-cı maddəsilə hər kəsin qanunla qadağan olunmayan üsul və vasitələrlə öz hüquqlarını və azadlıqlarını müdafiə etmək hüququ müəyyən edilir.

Konstitusiyasının 71-ci maddəsinə əsasən, insan və vətəndaş hüquqlarını və azadlıqlarını qorumaq qanunvericilik, icra və məhkəmə hakimiyyəti orqanlarının borcu kimi müəyyən olunur.

«Hərbi qulluqçuların statusu haqqında» Azərbaycan Respublikası Qanununun 22-ci maddəsinə əsasən, hərbi qulluqçular dövlət orqanlarına, ictimai təşkilatlara və birliklərə, hərbi idarəetmə orqanlarına təkliflər və ərizələrlə müraciət etmək, habelə vəzifəli şəxslərin, dövlət orqanlarının, ictimai təşkilatların və birliklərin, hərbi idarəetmə orqanlarının, habelə vətəndaşların (*o cümlədən hərbi qulluqçuların*) hüquqa zidd hərəkətlərindən müəyyən edilmiş qaydada şikayət hüququna malikdirlər. Müəyyən olunmuş təminatla bağlı məsələlər, komandirlərin (*rəislərin*) və ya başqa hərbi qulluqçuların qanunsuz xidməti sərəncamları və hərəkətləri, eləcə də hərbi xidmət münasibət-



lərinin digər problemləri üzrə şikayətlər Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələrinin nizamnamələrində nəzərdə tutulan qaydada verilir, baxılır və həll edilir. Hərbi qulluqçular hərbi vəzifəli şəxslərin və hərbi idarə orqanlarının qərar və hərəkətlərindən (*hərəkətsizliyindən*) inzibati qaydada yuxarı komandanlığa və (və ya) məhkəməyə şikayət edə bilərlər. Elə həmin maddə ilə də hərbi qulluqçular tərəfindən şikayət verilməsinə mane olmaq və buna görə şikayət verəni cəzalandırmaq və ya təqib etmək qadağan edilir [6].

Eyni zamanda qanunla şikayətlərin verilməsilə bağlı hərbi qulluqçuların məsuliyyəti də müəyyən olunur və qeyd edilir ki, şikayət verərkən qəsdən yalan məlumatlar vermiş və ya böhtan atmış hərbi qulluqçu buna görə Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyinə müvafiq surətdə məsuliyyət daşıyır.

Hərbi qulluqçuların subyektiv hüquqlarının hərbi idarəetmə orqanlarının və onların vəzifəli şəxslərinin qanunsuz hərəkət və hərəkətsizliyindən məhkəmədə müdafiəsi qaydaları mülki vətəndaşların hüquqlarının müdafiəsi qaydalarından fərqlənir.

Mülki şəxslər olduğu kimi, hərbi qulluqçular da məhkəmədə öz problemlərini müstəqil olaraq, nümayəndələr vasitəsilə, yaxud nümayəndələrlə birlikdə həll edə bilərlər.

Hərbi qulluqçunu təmsil edən nümayəndənin səlahiyyətləri Azərbaycan Respublikasının Mülki-Prosessual Məcəlləsinin 69-75-ci maddələrində nəzərdə tutulan qaydada müəyyən edilir.

Hərbi qulluqçular tərəfindən verilən etibarnamələr müvafiq hərbi hissə, birləşmə, idarə, hərbi-tədris müəssisəsinin komandiri (rəisi) tərəfindən təsdiq edilə bilər.

Mülki mühakimə icraatında olduğu kimi, cinayət mühakimə icraatında da cinayət törətməkdə şübhəli bilinən və təqsirləndirilən şəxslərin, o cümlədən də hərbi qulluqçular sırasından olanların, hüquqlarının müdafiəsi və onlara hüquqi yardım göstərilməsi Azərbaycan Respublikası Konstitusiyasının normalarına əsaslanır. Təsadüfi deyil ki, Konstitusiyanın 12-ci maddəsilə insan və vətəndaş hüquqlarının və azadlıqlarının təmin edilməsi dövlətin ali məqsədi kimi müəyyən edilir. Həmin normaya Konstitusiyanın 25, 26, 60,

61, 63-cü maddələri ilə bir daha təminat verilir. Təqsirləndirilən (*şübhəli*) şəxsin müdafiə hüququ Konstitusiyanın 61-ci maddəsinin III hissəsində aşağıdakı kimi konkretləşdirilir: «*Hər bir şəxsin səlahiyyətli dövlət orqanları tərəfindən tutulduğu, həbsə alındığı, cinayət törədilməsində ittiham olunduğu andan müdafiəçisinin köməyindən istifadə etmək hüququ vardır*» [1].

Bu Konstitusiya hüququnun dönməz olaraq təmin olunması hüquq-mühafizə orqanlarının hüquqtəbqiyyətə fəaliyyəti zamanı yaranan cinayət-prosessual münasibətlərdə xüsusilə böyük əhəmiyyət kəsb edir. Belə ki, bəzi hallarda məhz həmin orqanların bu sahədəki fəaliyyəti zamanı təqsirləndirilən (*şübhəli*) şəxslərin müdafiə hüququnun məhdudlaşdırılması və hətta pozulması hallarına yol verilir. Məsələn, Azərbaycan Respublikasının Cinayət Məcəlləsinin 177.3.2, 341.2.1 və 341.2.3-cü maddələrində nəzərdə tutulan cinayət əməllərini törətməkdə şübhəli bilinən, «N» sayılı hərbi hissənin müddətdən artıq həqiqi hərbi xidmət qulluqçusu «A» barəsində həbs qətimkan tədbiri seçilərkən onun müdafiəçisinin prosesə vaxtında buraxılmasına maneələr törədilmiş, işi aparan müstəntiq müdafiəçilə görüşməkdən yayınmış, növbətçi polis işçisi vasitəsilə vəkilə öz orderini respublika prokurorluğuna təqdim etməli olduğunu bildirmiş və s. Ancaq müstəntiqin təşəbbüsü ilə dövlət hesabına dəvət olunmuş vəkilin iştirakilə «A»-ya ittiham olunduqdan və onun barəsində həbs qətimkan tədbiri seçilməsi barədə məhkəmə qərarı qəbul edildikdən bir neçə gün sonra təqsirləndirilən şəxsin müdafiəçisi prosesə buraxılmışdır [5].

Qeyd etməliyik ki, təqsirləndirilən (*şübhəli*) şəxsin özü, yaxud yaxın qohumları tərəfindən dəvət olunmuş müdafiəçinin artıq ibtidai araşdırma mərhələsində prosesə daxil olması ittiham tərəfinin məsuliyyətini artırır, təqsirləndirilən (*şübhəli*) şəxslərin hüquqlarının pozulması ilə bağlı halların qarşısını ən azı müəyyən dərəcədə alır.

Cinayət törətməkdə şübhəli bilinən və təqsirləndirilən hərbi qulluqçulara da həmin kateqoriyadan olan proses iştirakçılarının hüquqi vəziyyəti, o cümlədən də müdafiə hüququnun təmin olunması haqqında cinayət-prosessual qanunvericiliyi normaları şamil olunur.



Qeyd etmək lazımdır ki, cinayət prosesinin gedişində şübhəli, təqsirləndirilən və məhkum olunmuş şəxslərə keyfiyyətli hüquqi yardım göstərilməsi və onların müdafiəsinin həyata keçirilməsi vəkil statusuna malik şəxslərə həvalə olunur.

Vəkillər və vəkillik fəaliyyəti haqqında Azərbaycan Respublikası qanununun 4-cü maddəsinin I bəndi ilə müəyyən edildiyi kimi, «*vəkillər kollegiyası üzvlüyünə müəyyən olunmuş qaydada qəbul edilmiş və vəkil andı içmiş şəxs vəkillik fəaliyyətini həyata keçirə bilər*» [8]. Bu qanunvericilik norması Azərbaycan Respublikası Konstitusiyasının 61-ci maddəsinin, Azərbaycan Respublikasının Cinayət-Prosesual Məcəlləsinin 7.0.27 və 92-ci maddələrinin müddəalarına uyğundur.

Azərbaycan Respublikasının Cinayət-Prosesual Məcəlləsinin 92.1-ci maddəsinə əsasən Cinayət prosesində müdafiəçi qismində yalnız Azərbaycan Respublikasının ərazisində vəkillik fəaliyyətini həyata keçirmək hüququna malik olan vəkil iştirak edə bilər. Bu o deməkdir ki, Azərbaycan Respublikası Konstitusiyası ilə müəyyən edilən müdafiə hüququnun təmin edilməsi vəkillər vasitəsilə həyata keçirilir [2].

Vəkilliyin əsas vəzifələri fiziki və hüquqi şəxslərin hüquqlarının, azadlıqlarının və qanunla qorunan mənafelərinin müdafiə edilməsindən və onlara yüksək keyfiyyətli hüquqi yardımın göstərilməsindən ibarətdir (*Vəkillər və vəkillik fəaliyyəti haqqında Azərbaycan Respublikası qanununun 3-cü maddəsi*).

Azərbaycan Respublikasının Cinayət-Prosesual Məcəlləsində «müdafiəçi» termininin anlayışı müəyyən olunmur. Lakin Azərbaycan Respublikasının Cinayət-Prosesual Məcəlləsinin 7.0.27, 92-ci maddələrinə və Vəkillər və vəkillik fəaliyyəti haqqında Azərbaycan Respublikası qanununun müddəalarına əsaslanaraq hesab edilir ki, «*müdafiəçi – cinayət qanunu ilə nəzərdə tutulmuş əməli törətməsi istinad edilən şəxsə qarşı irəli sürülmüş ittihamın təkzib olunması və ya yüngülləşdirilməsi, onun hüquq və azadlıqlarının müdafiəsi, habelə cinayət təqibinə qanunsuz məruz qalmış şəxsin pozulmuş hüquq və azadlıqlarının bərpası məqsədi ilə həyata keçirilən prosesual fəaliyyəti icra edən şəxsdir*» [9, s. 257-263].

Təqsirləndirilən (şübhəli) şəxsin müdafiə hü-

ququnun təmin edilməsi cinayət mühakimə icraatını həyata keçirən dövlət orqanları və vəzifəli şəxslərə həvalə olunur (*CPM-in 85.2.3, 86.2.3, 90.6-cı maddələri*).

Təqsirləndirilən (şübhəli) şəxsin birinci dindirilməsi zamanı prokuror, müstəntiq, təhqiqatçı Azərbaycan Respublikası Cinayət-Prosesual Məcəlləsinin 91-ci maddəsində nəzərdə tutulan hüquqlarını ona izah edirlər. Onun iştirakı ilə keçirilən sonrakı istintaq hərəkətləri zamanı həmin hüquqlardan bəziləri təkrar olaraq bir daha ona izah edilir. Lakin təqsirləndirilən şəxsin müdafiə hüququnun təmin edilməsi hüquqlarının ona izah edilməsilə bitmir. Cinayət prosesini həyata keçirən orqan və vəzifəli şəxslər təqsirləndirilən (şübhəli) şəxsin öz hüquqlarını həyata keçirməsinə şərait yaratmalı, onun verdiyi əsaslı vəsatətlərin təmin edilməsi üçün tədbirlər görməlidirlər.

Təqsirləndirilən şəxsin müdafiə hüququnun məzmununa olan belə yanaşma olduqca zəruridir. Belə ki, ittihamın təkzib edilməsi, yaxud məsuliyyətin yüngülləşdirilməsi üçün təqsirləndirilən şəxsin özü kifayət qədər hüquqlara malik olmalıdır. Bununla yanaşı, iş üzrə icraat zamanı təqsirləndirilən şəxsin keyfiyyətli hüquqi yardım almaq, yəni müdafiəçinin köməyindən maneəsiz istifadə etmək hüququ təmin olunmalıdır. İşdə müdafiəçinin iştirakını məcburi qaydada tələb edən hallar istisna olunmaqla müdafiəçinin prosesə buraxılması təqsirləndirilən şəxsin iradəsindən asılıdır. Beynəlxalq hüquq normalarına və Azərbaycan Respublikası qanunvericiliyinə əsasən təqsirləndirilən şəxs cinayət işi üzrə icraat zamanı müstəqil şəkildə müdafiəçi seçmək, onun köməyindən istifadə etmək hüququna malikdir. Təqsirləndirilən şəxs prosesin istənilən mərhələsində müdafiəçinin xidmətlərindən imtina edə, başqa vəkillə müqavilə bağlaya, yaxud müstəqil olaraq özü-özünü müdafiə edə bilər. Vəkilin göstərdiyi xidmətləri ödəmək üçün təqsirləndirilən şəxsin vəsaiti olmadıqda ona dövlət hesabına ödənişsiz hüquqi yardım göstərilməlidir.

Müdafiəçinin işdə iştirak edib-etməməsindən asılı olmayaraq təqsirləndirilən (şübhəli) şəxs qanunla müvafiq proses iştirakçısı üçün nəzərdə tutulan və ümumi müdafiə hüququnun məcmusunu təşkil edən geniş hüquqlardan istifadə edir, mü-



dafiəni şəxsən həyata keçirir, yaxud müdafiəçinin köməyindən istifadə edərək onunla birlikdə müdafiə mövqeyini müəyyən edir və müdafiəçilə razılaşdırılmış qaydada müdafiə olunur.

Cinayət-mühakimə icraatının gedişində ittiham və müdafiə tərəflərinin çəkişməsi prosesində bir tərəfdən zərərçəkmiş, digər tərəfdən isə şübhəli və təqsirləndirilən şəxslər öz prosessual hüquqlarından tam həcmdə istifadə etmək üçün keyfiyyətli hüquqi yardım almağa ehtiyac duyurlar. Belə ki, tərəflərin çəkişməsi prosesi qarşıdurmanın ən sərt halları ilə səciyyələnir, bu isə öz növbəsində ən ciddi hüquqi nəticələrə səbəb ola bilər.

Cinayət mühakimə icraatının ayrı-ayrı mərhələlərində müdafiə tərəfinin səlahiyyətləri müxtəlifdir. Müdafiə üçün ən böyük imkanlar məhkəmə mərhələsində nəzərdə tutulur. Həmin mərhələdə sübutlar tərəflərin aktiv iştirakı ilə şifahi və bilavasitə araşdırılır, cinayət mühakimə icraatının prinsiplərinin həyata keçirilməsinə geniş imkanlar yaranır. Bundan fərqli olaraq, ibtidai araşdırma mərhələsində müdafiənin imkanları əhəmiyyətli dərəcədə məhdud olur. Aşkarlıq və çəkişmə prinsipləri tam həcmdə həyata keçirmək mümkün olmur. Müdafiə tərəfi işin materialları ilə ancaq ibtidai araşdırma başa çatdıqdan sonra tanış olmaq imkanı əldə edir. Onun ibtidai araşdırma mərhələsində təqsirləndirilən şəxsin iştirakı olmadan alınan müxtəlif sübut növlərinin (*ifadələrin, məlumatların, sənədlərin, əşyaların və s.*) araşdırılmasında iştirak etmək imkanı olmur və s. Hərbi xidmətin səciyyəvi xüsusiyyətlərə malik olması belə deməyə əsas verir ki, hərbi qulluqçular sırasından olan təqsirləndirilən şəxslərin müdafiəsi zamanı göstərilən problemlər xüsusilə həlledici əhəmiyyət kəsb edir və daha məsuliyyətli yanaşma tələb edir.

Təqsirləndirilən (şübhəli) şəxsin müdafiəsinin təşkilində Azərbaycan Respublikası Konstitusiyasının 63-cü maddəsi və Azərbaycan Respublikası Cinayət-Prosessual Məcəlləsinin 21-ci maddəsində nəzərdə tutulan təqsirsizlik prezumpsiyası həlledici əhəmiyyətə malikdir. Təqsirsizlik prezumpsiyasının məzmununa uyğun olaraq cinayətin törədilməsində təqsirləndirilən hər bir şəxs təqsiri cinayət-prosessual qanunvericiliyində nəzərdə tutulmuş qaydada sübuta yetirilənədək və

onun barəsində məhkəmənin hökmü qanuni qüvvəyə minənədək təqsirsiz sayılır. Cinayət törədilməsində təqsirləndirilən şəxs özünün təqsirsiz olmasını sübuta yetirməyə borclu deyil. İttihamı sübuta yetirmək, şübhəli və ya təqsirləndirilən şəxsin müdafiəsi üçün irəli sürülən dəlilləri təkzib etmək vəzifəsi ittiham tərəfinin üzərinə düşür. Şəxsin təqsirli olduğuna əsaslı şübhələr varsa, onun təqsirli bilinməsinə yol verilmir. Cinayət-prosessual qanunvericiliyin tələblərinə uyğun surətdə, müvafiq hüquqi prosedur daxilində ittihamın sübuta yetirilməsində aradan qaldırılması mümkün olmayan şübhələr təqsirləndirilən (şübhəli) şəxsin xeyrinə həll edilir.

Təəssüflə qeyd etməliyik ki, təqsirsizlik prezumpsiyasının tələbləri bir sıra hallarda vəzifəli şəxslər tərəfindən pozulur, cinayət törətməkdə şübhəli bilinən, yaxud təqsirləndirilən hərbi qulluqçulara münasibətdə belə neqativ yanaşma özünü xüsusilə kəskin şəkildə biruzə verir. Belə ki, həmin kateqoriyadan olan şəxslərə onların cinayət hadisəsi törədilənədək olan davranışı nəzərə alınmadan komandirlər (*rəislər*) tərəfindən, bir qayda olaraq, şablon xarakterli mənfi xasiyyətnamə verilir ki, bəzi hallarda da belə xasiyyətnamələrin məzmunu sonrakı yoxlama zamanı öz təsdiqini tapmır. Məsələn, CM-nin 332 və 182-ci maddələrində nəzərdə tutulan cinayət əməllərini törətməkdə təqsirləndirilən «N» sayılı hərbi hissənin əsgəri «O» barəsində tərtib olunmuş xasiyyətnamə bölük komandiri tərəfindən imzalanmış və hərbi hissənin möhürü ilə təsdiq olunmuşdur. Lakin məhkəmə prosesində dindirilən tabur komandiri suallara cavab verərkən xidmət dövründə «O» barəsində heç bir intizam tənbehi tətbiq olunmadığını və cinayət əməli törədilənədək onun əsasən müsbət xarakterizə olunduğunu bildirmiş, yəni faktiki olaraq cinayət törətməsi ehtimal olunan hərbi qulluqçuya verilmiş xasiyyətnamənin həqiqəti əks etdirmədiyini təsdiq etmişdir [7].

Yuxarıda göstərilənlərə əsaslanaraq belə nəticəyə gəlik ki, hər kəsin olduğu kimi, hərbi qulluqçuların da (*o cümlədən də, hərbi qulluqçular sırasından olan təqsirləndirilən (şübhəli) şəxslərin*) hüquqlarının və qanuni maraqlarının məhkəmədə müdafiəsinin hüquqi əsasları Azərbaycan



Respublikasının Konstitusiyası, eləcə də xüsusi və digər qanunvericilik aktları ilə dəqiq müəyyən olunmuşdur. Odur ki, ayrı-ayrı hallarda qeyd olunan hüquqların pozulması ancaq subyektiv səbəblərdən baş verə bilər.

Zənnimizcə, vəkilin nümayəndə, yaxud müdafiəçi qismində prosesə vaxtında buraxılması, eləcə də hərbi idarəetmə orqanlarının və onların və-

zifəli şəxslərinin məsələyə prinsipial mövqedən yanaşması, obyektivlik göstərməsi və qanunun imkan verdiyi bütün hallarda hərbi qulluqçuların hüquqlarının və qanuni maraqlarının təmin olunmasına çalışması mümkün ola bilsən neqativ halların qarşısının alınmasına kömək edər.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat:

1. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. Bakı: Hüquq ədəbiyyatı, 2002.
2. Azərbaycan Respublikasının Cinayət-Prosessual Məcəlləsi. Bakı: Hüquq ədəbiyyatı, 2012.
3. Ağır cinayətlərə dair hərbi məhkəmənin arxivi, iş № 1(091)-26/2010.
4. Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələrinin Daxili Xidmət Nizamnaməsi. [Elektron resurs]. URL: http://www.mod.gov.az/qanun/nizamnameler/Daxili_xidmet_nizam.pdf (müraciət tarixi 03.01.2015).
5. Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələrinin İntizam Nizamnaməsi. [Elektron resurs]. URL: http://www.mod.gov.az/qanun/nizamnameler/Intizam_nizam.pdf(müraciət tarixi 03.01.2015).
6. «Hərbi qulluqçuların statusu haqqında» Azərbaycan Respublikasının Qanunu [Elektron resurs]. URL: http://www.mod.gov.az/qanun/qanunvericilik/Statusu_haqqinda.pdf(müraciət tarixi: 06.03.2015).
7. Cəlilabad Hərbi Məhkəməsinin arxivi, iş № 1-1(096)-53/2014.
8. Vəkillər və vəkillik fəaliyyəti haqqında Azərbaycan Respublikası qanunu. Bakı: Hüquq ədəbiyyatı, Bakı, 2011.
9. Vəli Şirpur. Cinayət-mühakimə icraatında müdafiəçinin prosessual statusu məsələləri... «Məhkəmə ekspertizası, kriminalistika və kriminologiyanın aktual məsələləri» elmi əsərlər məcmusu (Məhkəmə Ekspertizası İnstitutu), 2011, № 55.

Aydin Aliyev

Some features of the protection of the rights of military personnel in court

Annotation: The article is devoted to the problems of protection of rights and legitimate interests of servicemen on trial. As a result of the research, the author concludes, that the legal framework for the protection of the rights and legitimate interests of military personnel (including the accused (suspected) of the number of troops) on the court quite clearly defined by the Constitution, special and other legislative acts of Azerbaijan Republic.

Айдын Алиев

Некоторые особенности защиты прав военнослужащих в суде

Аннотация: Статья посвящена проблемам защиты прав и законных интересов военнослужащих на суде. В результате проведенного исследования, автор приходит к выводу, что правовые основы защиты прав и законных интересов военнослужащих (в том числе и обвиняемых (подозреваемых) из числа военнослужащих) на суде достаточно четко определены Конституцией, специальными и другими законодательными актами Азербайджанской Республики.